

сутринъта заехтѣха топоветѣ. Нашитѣ войници се хвърляха като лъвовѣ съ голѣма увѣреностъ, че ще победятъ въ боя. Наредиха се на линията 1-и, 6-и и 37 полкове. Нашата рота се улучи на една висока могила, отъ дето се виждаше цѣлото бойно поле. Мѣстото тукъ бѣ равнина.



Храбриятъ юнкеръ Стефанъ Христовъ

Мислѣхъ си, че ще видя голѣмъ бой, ала нищо не видѣхъ. Битката се започна още въ тъмно, въ 6 часа сутринъта. Хора не се виждаха, а гледахме само свѣткането на пушкитѣ, като свѣтулки по полето. По-добре се виждаше свѣткането на то-